

5 (245).
MARTİROS GÜZELYAN'IN HİKÂYESİ
(1898, Beylan doğumlu)
KORKMUŞ MOLLA

Büyük Felaket hepimizi dört bir yana savurdu. Ben Türklerin arasına düştüm. 17-18 yaşında ya var ya yoktum. Adımı değiştirip bana Türk ismi koydular. Babamın bir Türk dostunun hizmetkârı oldum. Gündüz Türk Ağamın tarlalarını sürüyor, gece de öküzleri otlatıyordum.

Türklerin mezarlıkları yol kenarında bulunurdu. Mezarlığın taşları arasında da benim boyumda otlar bitmişti. Öküzleri mezarlığın içine sürdüm; ben de bir taşın yakınına uzandım.

Şafak sökerken gözlerimi açtım; tok öküzler yatmış geviş getiriyordu. Yol tarafına döndüm ki ne göreyim! Köyün mollası eşeğe binmiş öbür köye gidiyor. Korkudan bir taşın arkasına saklandım, ama öksürüğüm tuttu, boğulurcasına birkaç kez öksürdüm. Türk molla sesimi duyunca, eşeğinden düştü, "Ya Allah!" diye bağırarak kendi köyüne kaçtı.

Ben de hemen öküzleri mezarlıktan çıkardım; doğruca Ağamın kırlarına sürdüm. Yüreğim korku dolu olarak başladım tarlayı sürmeye.

Bir gün sonra köyde bir haber yayıldı; sözüm ona molla mezarlığın yanından geçerken bir hayaletle karşılaşmış; hayalet ona vurmuş ve molla korkudan gebermiş. Allah'ıma şükrettim ki beni gören olmamıştı. Eđer o hayaletin bir gâvur eniği olduğunu bilselerdi, beni lime lime ederlerdi.